

Her Şiirde Ölmeyi Temenni Ettiğim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Ağustos 2017

Aslında dokunmanın diğer ismi,
Yâd etmekle yetinip saklı tutulası.
Gözden ırak da bir düş/üş
Kenetlendiğim sonbahar
Hele ki yaz ertesi bir iklimde
Sürmenaj adeta aklımın imleri.

Teğet geçen hangi şarkıda yüklü hicran?
Hangi gönülde döner durur devran?
Deme sakın ya da bekle kışı,
Hele bir atlatalım hazanı.
Gönülsüz olur mu hiç andığım her hutbede
Sivrildiğim her yeni günde
Ve soluksuz kaldığım nöbetlerinde
Yaz akşamlarından atlarken sekme sekme
Beşinci mevsime.

Gel, desen de nazımda saklı isyanım,
Affetsin beni Tanrı:
Ben sadece aşka aşığım,
Demem o ki;
Bir ringde yığılmışlığımdır
Her şiirde ölmeyi temenni ettiğim.
Bir surede yeniden doğuşumdur
Yine aşkı müjdeleyen ebemkuşağı
Hem öyle nasip de olmaz her kuluna Mevla'mın,
Kanarken kanatmayı asla beceremedim
Sen ki kanatlarımda bir sure tadında;
Sen ki ölümlerimin bedeli
Üstelik kinayelerin tufanında
Zarların nazarında
Kaybetmeyi baştan kabullendiğim
Bir tasasın.

Bir kuru ırmaksın adeta

Suları çekilmiş denizlerden arda kalan
Düş kırıntısının
Yine sevmelere doyamadığım
Belli işte
Boşa attığım biz zarın naçar yüzüsün,
Kayıplarımın şemailinde
Korunmaya muhtaç bir kuş ürkekliğinde
Konmayı beceremediğim dalısın gök kubbemin
Tanrı sıfatında şimdi her ön yargı
Ölümüne sevmeleri kucaklarken
Bilinmezin niyazı.